

nych przez Radę, a także oceniać efekty realizacji proponowanych przez nią rozwiązań.

§ 8. Rada — przestrzegając przepisów o tajemnicy państwowej i służbowej — informuje społeczeństwo o swej pracy, a w miarę potrzeby również o stanie realizacji opinii i wniosków zgłaszanych przez Radę.

§ 9. 1. W skład Rady wchodzi powołani przez Prezesa Rady Ministrów wybitni przedstawiciele nauki, środowisk intelektualnych i praktyki gospodarczej. Członkowie Rady powoływani są na okres jednego roku, z tym że za ich zgodą mandat może być przedłużony na następny rok.

2. Członkowie Rady zajmują w pracach Rady stanowisko w swoim własnym imieniu.

3. Rada może powoływać doradców i rzeczoznawców, określać zakres ich obowiązków i formy współpracy z Radą oraz określać placówki naukowo-badawcze, których kierownicy są doradcami z urzędu.

4. Rada może powoływać zespoły złożone z członków Rady, jej doradców oraz osób zaproszonych. Opinie i propozycje sformułowane przez zespoły mogą być przedstawiane Rządowi jako opinie Rady, jeżeli prezydium Rady nie zgłosi zastrzeżeń.

5. Przewodniczącego i Sekretarza Generalnego Rady powołuje Prezes Rady Ministrów spośród członków Rady. Skład i tryb powoływania prezydium Rady, tryb powoływania doradców i zakres ich działalności oraz tryb pracy Rady, a w tym uprawnienia jej członków do zgłaszania votum separatum, określone zostaną w regulaminie działania Rady. Regulamin ten uchwała Rada i przedstawia Prezesowi Rady Ministrów do zatwierdzenia.

§ 10. Obsługę organizacyjno-techniczną działalności Rady zapewnia Urząd Rady Ministrów.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

78

UCHWAŁA Nr 67 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 kwietnia 1982 r.

w sprawie zapewnienia dodatkowych środków finansowych na pokrycie wzrostu kosztów wakacyjnego wypoczynku dzieci i młodzieży.

W celu zapewnienia warunków do zorganizowania w 1982 r. wakacyjnego wypoczynku dzieci i młodzieży co najmniej na poziomie roku poprzedniego Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Upoważnia się uspołecznione zakłady pracy do dokonania w 1982 r. dodatkowego 2-procentowego odpisu na zakładowy fundusz socjalny od należnych pracownikom rekompensat przyznanych na podstawie:

1) uchwały nr 137 Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1981 r. w sprawie podwyższenia cen detalicznych niektórych artykułów żywnościowych (Monitor Polski Nr 22, poz. 200),

2) uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie rekompensat pieniężnych z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 r. nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii (Monitor Polski Nr 4, poz. 18).

2. Odpis, o którym mowa w ust. 1, obciąża koszty działalności, niezależnie od obowiązujących w zakładzie pracy zasad naliczania podstawowego odpisu na zakładowy fundusz socjalny.

3. Upoważnia się Ministra Finansów do ujęcia w projekcie budżetu Państwa na 1982 r. skutków dodatkowego odpisu na zakładowy fundusz socjalny w jednostkach i zakładach budżetowych oraz organizacjach społecznych dotowanych z budżetu.

4. Zakłady pracy przeznaczają środki uzyskane z dodatkowego odpisu na zakładowy fundusz socjalny na sfinansowanie zwiększonych kosztów wypoczynku dzieci i młodzieży.

§ 2. Minister Finansów zwiększy środki wyrównawcze dla budżetów terenowych na wakacyjny wypoczynek dzieci i młodzieży przed uchwaleniem przez Radę Ministrów projektu budżetu Państwa, uwzględniającego skutki zmian cen.

§ 3. Upoważnia się Ministra Finansów do zwiększenia dotacji budżetowych na sfinansowanie wakacyjnego wypoczynku dzieci i młodzieży dla młodzieżowych organizacji ideowo-wychowawczych w rozmiarach określonych w odrębnym trybie, na wniosek Ministrów Oświaty i Wychowania oraz Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, uzgodniony z Ministrem Finansów.

§ 4. Ministrowie Oświaty i Wychowania oraz Zdrowia i Opieki Społecznej podejmą odpowiednie działania zapewniające Towarzystwu Przyjaciół Dzieci możliwość zorganizowania, zgodnie z potrzebami, wypoczynku wakacyjnego dla dzieci specjalnej troski.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

79

UCHWAŁA Nr 68 RADY MINISTRÓW

z dnia 13 kwietnia 1982 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad wynagradzania pracowników transportu samochodowego, spedycji krajowej i komunikacji miejskiej.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1981 r. Nr 6, poz. 23) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 60 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1974 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników transportu samochodowego, spedycji krajowej i komuni-

kacji miejskiej (Monitor Polski z 1974 r. Nr 9, poz. 66 i Dz. U. z 1974 r. Nr 51, poz. 332 oraz Monitor Polski z 1978 r. Nr 15, poz. 51) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Upoważnia się ministrów do wprowadzenia dla pracowników transportu samochodowego dodatku za staż pracy w jednym zakładzie pracy po trzech latach pracy w wysokości 3% wynagrodzenia zasadniczego, wzrastającego o 1% za każdy następny rok pracy do wysokości 20% wynagrodzenia zasadniczego po 20 latach pracy.

2. Do okresu wymaganego do uzyskania dodatku za staż pracy zalicza się okresy zatrudnienia po dniu 22 lipca 1944 r. w uspołecznionych zakładach pracy oraz w prywatnych zakładach pracy, które zostały upaństwowione lub przejęte przez uspołecznione zakłady, z wyłączeniem okresów zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym umowa o pracę:

- 1) wygasła na skutek porzucenia pracy przez pracownika,
- 2) została rozwiązana przez zakład pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika,
- 3) została rozwiązana w innym trybie, a pracownik nie podjął ponownie pracy przed upływem trzech miesięcy od jej rozwiązania; warunek podjęcia pracy przed upływem trzech miesięcy nie dotyczy:

- a) rozwiązania umowy o pracę przez zakład pracy z zachowaniem okresu wypowiedzenia, jeżeli pracownik został zarejestrowany w wydziale zatrudnienia właściwego urzędu, a nie uzyskał w ciągu trzech miesięcy propozycji pracy w wykonywanym zawodzie,
- b) okresu pobierania renty inwalidzkiej, chorobowej albo zasiłku chorobowego po rozwiązaniu umowy o pracę,
- c) przerwy w pracy kobiet spowodowanej koniecznością sprawowania opieki nad dzieckiem do lat 4 przed dniem 8 czerwca 1968 r.

3. Szczegółowe zasady zaliczania okresów zatrudnienia do okresów pracy uprawniających do dodatku za staż pracy określa Minister

Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w uzgodnieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych i na wniosek Ministra Komunikacji.

4. Przepisów ust. 1—3 nie stosuje się do pracowników przedsiębiorstw (zakładów) komunikacji miejskiej oraz innych przedsiębiorstw, dla których dodatki za staż pracy określają odrębne, korzystniejsze przepisy.”;

2) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Kierowcom i ich pomocnikom może być przyznany dodatek za wykonywanie dodatkowych czynności nie wchodzących w zakres ich normalnych obowiązków w wysokości do 2.700 zł.

2. Szczegółowe zasady i tryb przyznawania dodatku, o którym mowa w ust. 1, określają ministrowie w uzgodnieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych, na podstawie wytycznych Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.”;

3) w § 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za każdą godzinę prowadzenia pojazdu z przyczepą kierowcom pojazdów samochodowych i ich pomocnikom, wynagradzanym według czasowo-premiewego systemu płac, przysługuje dodatek w wysokości od 4,00 zł do 6,00 zł za każdą przyczepę — w zależności od jej ładowności.”;

4) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Kierowcom transportu samochodowego, wykonującym obsługę codzienną pojazdu i czynności zdawczo-odbiorcze, czas zużyty na wykonywanie tych czynności jest zaliczany do ich czasu pracy, jednakże w wysokości nie przekraczającej normy obsługi ustalonej dla danego pojazdu.

2. Normy czasu pracy na wykonanie obsługi codziennej pojazdów samochodowych ustala kierownik zakładu”.

§ 2. Zmiany zasad wynagradzania określone niniejszą uchwałą powinny być wprowadzane sukcesywnie w miarę posiadanych środków.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

80

ZARZĄDZENIE Nr 11 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 kwietnia 1982 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Gospodarki Materiałowej.

Na podstawie art. 4 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1975 r. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się Instytut Gospodarki Materiałowej, zwany dalej „Instytutem”.

2. Instytut przejmie majątek oraz prawa i zobowiązania Instytutu Efektywności Wykorzystania Materiałów oraz Centralnego Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Gospodarki Materiałowej, które ulegają zniesieniu.

§ 2. Nadzór nad Instytutem sprawuje Minister Gospodarki Materiałowej.

§ 3. Siedzibą Instytutu jest m.st. Warszawa.

§ 4. 1. Przedmiotem działania Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych i rozwojowych w dziedzinie gospodarki materiałowej oraz współdziałanie wdrażaniu tych prac do praktyki gospodarczej, określanie metod badawczych i sposobów realizacji zadań, a także prowadzenie informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej w tym zakresie.